

AZ ORKOK ÉLETÉRŐL

Csak húst esznek nyersen vagy sütve/főve, a növény fogyasztásuk mennyisége elenyészően minimális.

Nem művelik a földet, nem tartanak állatokat (kivéve néhány hobbi vadkant). Wargok (óriás farkasok) a törzsnél már nincsenek, kipusztultak.

Szent állatuk a farkas, minden törzs szállásterületén él jónéhány háziasított farkas. Szentként temetik el őket, a húsukat sohasem fogyasztják. Emellett másodsorban még tisztelhetnek egyéb állatokat is, de ez törzsenként változó.

A törzs tagjai mindenkinek előtt állnak, mint a farkasoknál. Mindenkire testvérükként tekintenek és tisztelik egymást. Egymásra kezetemelni az egyik legnagyobb bűn, kivéve a dicsőséges párbajok a törzsön belül, de ez nagyrészt nem vérre megy.

A vezetőiket nagyon tisztelik. A legnagyobb harcos (nemzettség vezére), a sámán (vallási vezető), a vajákos (mágiahasználó), az énekmondó és a tanító. Ebben a sorrendben.

Utánuk jön a népség tömege: kovácsok, portyázók, gyógyítók, bányászok, faácsok, anyák, gyermekek. Alattuk megtütrként a páriák vannak, ilyenek mint: egyéb fajok, kegyvesztettek, próbaidőre visszafogadott száműzöttek, sámáni átokkal sújtottak, rabszolgák. Van eset mikor a sorrend ideiglenesen megváltozik picit, de ez a feltörekvő halálával véget is ér.

A törzsi vezetőt már inkább a bölcsesség, a szokásjogi ismeretek és a régi énekekben való jártasság alapján választanak. Ezen választások tisztaságát a sámánok felügyelik és a nemzettségi gyűlésen véglegesítik. Döntetlen esetén a vezérsámán szava dönt.

A legelső amit egy ork kisgyermek megtanul, az az ork énekekben hordozott bölcsesség, aztán már gyermekként a tanítók veszik szárnyaik alá. Végül megéri a felnőtté válásra, legyen az nő vagy férfi. Ekkor próbát tesznek annak fejében, hogy melyik utat választják. A nők értelem szerűen nagyobb eséllyel az anyaság útjára lépnek, de nagyon ritkán vajákos, harcos vagy esetleg sámán lesz belőlük. Ha ezen szakaszukban mégis szülésre adnák a fejüket, akkor örökre megváltozik tisztségük (sámánanya, vajákosanya, harcosanya, stb.) a törzsön belül. Ez a tisztség inkább tiszteletbeli, mint már szavazattal bíró vezetői. De van rá példa, hogy a veszteség esetén kénytelenek újra vezetői pozíciót vállalni.

Gyűlölik Orwellát a teremtőjüket, mert megátkozta őket és a lelkük nem tud részt venni az örök körforgásban! Amikor meghalnak lelkük elenyészik, mitha nem is létezett volna. Ezért fontos, hogy a hőstetteik tovább éljenek.

Mágikus hatalmukat az időközben félistenekké emelkedő ork hőseiktől kapnak. A ti atyátok Hram, a Mélységben Lakozó, őhöz imádkoztok. Még 8 félistent ismertek. Minden orknak az a legfőbb célja, hogy egykoron félisten legyen és így elnyerje a halhatatlanságot. Egyesek áttelepülnek a démoni síkra ahol az idő fogalma megszűnik, hogy így elkerüljék a véget, de onnan még senki sem tért vissza.

Komoly hierarchia van a törzsön belül, mindenkinek megvan a rangja. A sámán szavának súlya van, persze mindaddig míg a törzs előre jutását segíti. Általában ha egy sámánt száműznek, akkor az egy másik sámán "sugallatára" történik és/vagy a legnagyobb harcos segédletével. Ilyenkor új vezető sámánt neveznek ki, akit méltónak gondolnak a címre.

A nemzettségek közti vérbosszú bevett szokás, de szigorúan csak szemet-szemért elv alapján. Nem szeretik a hosszú bíraskodást, gyorsan lerendezik a túlkapásokat. Háború idejére tiltott. A törzsi vérbosszú a törzs minden tagjára vonatkozik és sokkal komolyabb, illetve akár hosszú évekre is elhúzódik mire megszüntetik.

Háború idejére a sámánok gyakran lépnek szövetségre erős démonokkal, ezeket a démonokat a törzs a sámán segédjeként tiszteli és elfogadja, akár ideiglenes vezetőként. A démonoktól tanulták az orkok, hogy megegyék az áldozat szívét. Ugyanis úgy tartják, hogy hosszabb életet élhet aki szívet eszik, főleg ha hosszúéltűé volt. Ez persze nem igaz, mert a démonok életerőt szívnak, ezért halhatatlanok. De ezt az orkok nem tudják vagy nem hiszik el.

A hősieken küzdő ellenséges egyéneket (legyen az bármelyik fajból), fájdalom próbának vetik alá vagy párbajra hívják őket. Ha túlélik elnyerhetik a szabadságukat. Szeretik a dicső küzdelmeket, sok ősi ork regéjük szól ezekről.

A legyőzött más fajú erős ellenfelektől, gyakran aggatnak magukra valamely testrészüket (zsugorított-fül, -here, -farok, -koponya, stb.), hogy mindenki lássa mekkora harcosok. A

sámánok egyes esetekben ezeket használják fel a nagyobb varázslatoknál. A harcosoknak mágikus erőt adnak. Sámánjaik képesek mágiával megtölteni ezeket a diadalmi jelvényeket (skalp), melyek pl. növelik a -harcértéket, -tulajdonságokat, -életerőt, stb.

Nincsenek városaik, csak folyton változó szállásterületeik. Ez érthető is, hiszen a vadállomány kimerülése után éhen halnának. A kőből épült várakat, városokat ha tehetik földig rombolják, hogy visszaadják az egészséges anyaföldnek. Nem beszélve arról, hogy minden ilyen korlátozza a szabad mozgásukat.

A szállásterület határán lévő más fajokat, kisebb településeket azért tűrik meg, mert bizonyos általuk nem gyártott tárgyakat, nem bányászott érceket, egyéb kedves csecsebecskéket, onnan tudnak beszerezni (kereskedelem). Ellenben ruháikat, szerszámaikat, fegyvereiket és vértjeiket maguk gyártják. A portyázásokat (rablásokat) a nemzetgyűlésen beszélik meg, hogy kit lehet megtámadni és kit nem. Aki ez ellen vét, büntetést kap. Állatbőrökkel fedett sátrakban élnek, amiket a rabszolgák cipelnek a vállukon vagy húzzák kisebb kocsikon, mikor mozog a tábor egy új szállásterületre. Bekötik a rabszolgákat mint az állatokat szokás. Időnként az árulók is erre a sorsa jutnak, de ők még rosszabb bánásmódot érdemelnek, így nem sokáig élnek.

A legrosszabb dolog ami történhet az a száműzetés, ettől minden ork retteg. Ha bárki száműzött orkkal találkozik, azonnal levadászhatja és a szívét megeheti.

A háborúban felvonultatott ostromgépeket ők maguk vagy goblinok húzzák, ide nem viszik a rabszolgákat. Ellenben az árulókat vagy a lecsúszott gyáva orkokat szívesen bekötik eléjük. Itt adódhat lehetőség egy újra felemelkedésre. A gépeket a faácsok készítik és kezelik. Idegen háborús területeken előszeretettel használják a ragályvetőket (kórsággal kezelt tetemet hajítanak el). Ezekkel terjesztik el a járványokat egy vidéken, ami őket nem zavarja, mert ők nagy eséllyel túlélnek.

A nagy mennyiségű víz felületeket kerülik, az úszást nem kedvelik. Akadnak kivételek, de a törzsetekre egyáltalán nem jellemző. A szárazföldök belsejében élnek, a vizet csak szomjoltásra használják és időnként mosakodásra, főleg az asszonyok.

Híresek a wyvernlovasaik (fattyúsárkány), de erre ritka mint a fehérholló. Ti még nem láttatok ilyet, inkább csak vadásztok rájuk. Nagy dicsőség lenne, ha közületek valaki megölne egyet.

Nem mindent háborúval intéznek el, sőt. Pontosan tudják, hogy nem végtelen a harcosaik száma, ezért ahol erősebb civilizációba botlanak, ott egyezségeket kötnek. A legnagyobb ork törzseknek 50000 harcosuk van, a tiétek egy jóval kisebb törzs, csak 1000 harcost tudtok kiállítani, de a jelenlegi kiválasztott csapat csak pár főből áll.

Idegen fajok pénze csak a törzs központi ládáiban lehet (diplomáciai eszköz), ha ilyet találnak valakinél azt be kell szolgáltatni és büntetés jár érte. Náluk csak vaspénz (ork pénz) lehet és abból se sok (max. 10-15 db). Inkább cserekereskedelem folyik a törzseken belül. A pénz viszályt szül, ezért a vezetők mindenhol visszafogják a tartását.

A hadizsákmányt rang szerint szétosztják, mindenkinek jár, még a gyerekeknek is.

Szent dolognak tartják a háborút, ahol ki lehet emelkedni a legjobbaknak. Ezért nagyon komolyan veszik és az énekmondók megörökítik. Háborúban az énekmondók élete a legfontosabb, nekik mindenképpen túl kell élniük a csatákat. Ha egy gyermek elbukik az énekmondó próbán, gyakran szégyenből megölik. Tehát ide csak a legkiválóbbak juthatnak.

Rövid életet élnek (25-40 év), ezért kétszer gyorsabban élik az életüket mint az emberek. Nevet csak felnőttkorban kapnak (12 éves kor), addig csak jelzőt kapnak, illetve gaugnak hívják az ork gyerekeket.

Asszonyt vagy gyermeket bántalmazni egy saját vagy idegen törzsbeli orknak, hatalmas bűn. Lefokozás, majd legrosszabb esetben száműzetés jár érte. Még az idegen fajok asszonyait és gyermekeit sem ölhetik meg, mert méltatlan. A gaug nem nemzhet gyermeket a felavatásáig.

Csak 3 órát alszanak és akár nappal is, így egész éjjel mozoghatnak vagy vadászhatnak. Elég szaporák, nem ritka az ikerszülés. Egy nő akár kétszer is szül az évben. 16 nagy törzsi nemzetségük ismert Észak Yneven, ti most a születő 17.-ben játszottok, amit talán Vérfakasztóknak fognak hívni egykoron.

4 kicsi feltörekvő törzs van még itt a szomszédságotokban, akik szintén a vezető címért versengenek. A Kékszájúak, a Nyúzóok, a Árnyfogak és a Vérivok gyermekei (ők a nagy Vérivó törzsből szakadtak le és menekültek el idáig Gro-ugonból).

A törzsekben belül 20-30 nemzetség van, ti is egy ilyen nemzetség (nagy család) sarjai vagytok. Házasság esetén a férfiak asszonyt, csak egy másik nemzetségből választhatnak. Ekkor ez az asszony elveszti régi nemzetségét és új nemzetséghez tartozást nyer. Ha a férfi meghal, akkor az asszonyai (többnejűség van) és gyermekei visszakérülnek a régi nemzetségbe, kivéve ha a nemzetség más férfijai feleségül veszik őket. Az idős feleségek (már terméketlenek) dönthetnek úgy, hogy követik férjüket a halálba.

A többi nem ork faj aki a törzs szállásterületén él, azok mind pária státuszban vannak. Egyiket-másikat jobban tartják az eszéért, szaktudásáért, de az életük általában rövidebb a zord körülmények miatt. Nekik magántulajdonuk nem lehet és csak a sátoortábor szélén táborozhatnak, hogy ellenség őket mészárolhassa le elsőként.

Az orkok jól bírják a vadonéletet, betegségeket és a járványokat. Kevésbé pusztulnak ki tőle, mint más fajok. Annál inkább tizedeli őket a sok háború, amit más fajokkal vagy ork törzsekkel vívnak. De ez az életük része. Nagy háborúk esetén fognak csak össze a törzsek, de az nagyon ritkán fordul elő. **Nagy dolognak kell ahhoz történnie, mondjuk egy szentnek hitt csatabárd felbukkanásának...**